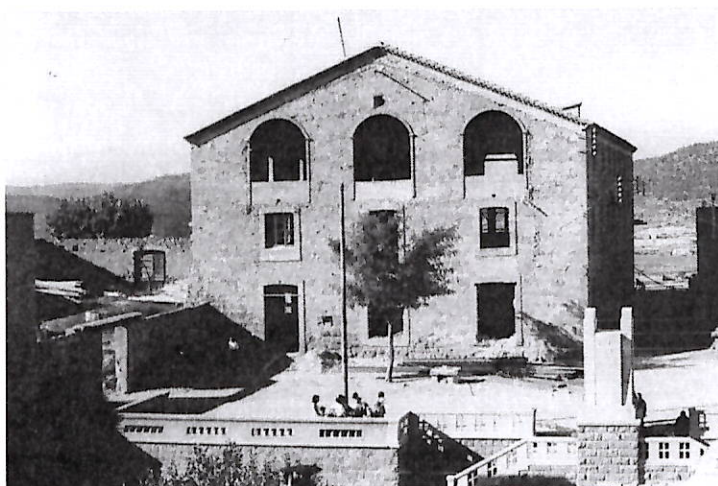

UNA MICA D'HISTÒRIA

Moltes vegades hem sentit explicar que l'edifici de l'institut, anys enrere, havia estat un convent, també es diu que era una fàbrica, fins i tot, que hi havia viscut gent; però què hi ha de veritat en totes aquestes històries? Després de remenar uns quants papers i de preguntar a algunes persones ens hem trobat amb el següent:

L'any 1637 el duc Enric, en aquells moments Virrei del principat, havia sofert una malaltia, la seva dona, la duquessa Caterina va prometre fer un convent de franciscans si es curava. Restablert el duc, la duquessa va portar a terme el vot fet pel seu marit i va

Any 1969 abans de les obres

comunicar al Pare Provincial de l'orde franciscana el seu desig de fundar un convent a la vila de Cardona que era capital del seu ducat. El 21 de novembre de 1638 es va donar llicència a fra Rafael Bosch per a portar a terme la fundació a la vila del convent de Sant Roc d'Alcalà, en l'indret de les muralles la Bastorra i portal de Sant Roc, posant-se la primera pedra amb l'assistència del Governador del castell, del batlle, dels Cònsols, dels canonges de Sant Vicenç i de molta altra gent. La construcció de l'edifici va durar molts anys i existeix un document de l'any 1759 on es diu que el convent estava quasi acabat.

El convent estava format per una església (una de les bones de la

La muralla que avui en dia hi ha al pati de l'Institut, és una muralla que es va construir amb el convent, l'antiga muralla de Cardona pujava de la casa del Botxí, passava pel mig de la residència de tercera edat de Sant Jaume i per on ara hi ha el vestíbul de l'Institut.

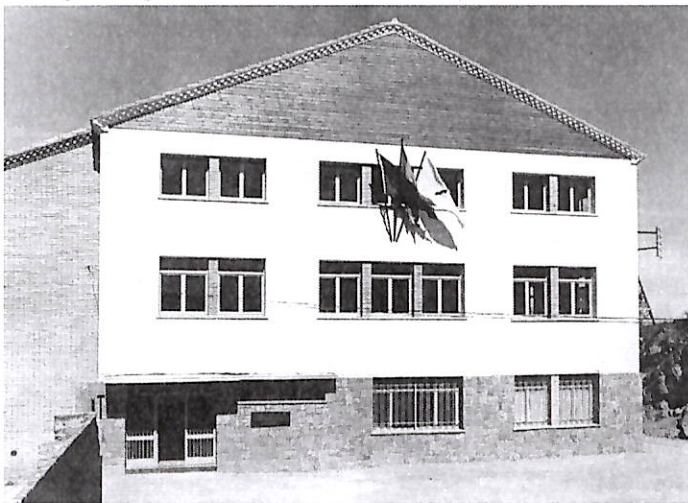
província) i un claustre amb una cisterna per recollida d'aigua, al voltant del claustre hi havia les dependències dels frares. El solar on actualment està edificat l'institut és on es trobava l'església i el claustre estava on hi ha el pati.

L'any 1812, en plena Guerra del Francès, el governador militar del

castell, Miquel López Baños, per ordre del general Lacy, i atenent-se a la situació estratègica dels edificis del convent de Sant Dídac, de la Torre de les Hores i del nou hospital, va ordenar l'enderroc i destrucció de tots tres, cosa que es va fer el 29 de maig del mateix any.

Després de la guerra, arran de la Desamortització, en Josep de Calasanz va adquirir els terrenys en subhasta. Un any més tard, en 1867, un hereu seu va demanar permís per a construir una fàbrica en el solar on havia estat el convent de Sant Dídac, llavors anomenada Plaça del Convent. Hi ha constància escrita que aquest mateix any es va bastir una fàbrica de filats a càrrec d'un tal senyor Compte. Anys més tard la fàbrica es va destinar a l'elaboració d'embotits.

Després de la Guerra Civil l'edifici va quedar propietat de l'Ajuntament que el va habilitar com a espai per fer diferents tipus d'activitats organitzades pel Frente de Juventud de Cardona, una altra part (actual sala d'actes) es destinà a fer de magatzem

Després de les obres

municipal, fins i tot va arribar a viure-hi una família en un pis que es va fer a la primera planta. Amb el temps l'edifici ja no es feia servir gaire i el dia 20 de maig de 1966 l'Ajuntament va vendre l'edifici i el pati a la Organización Sindical per tal de fer-hi un Centre de Formació Professional. El seu

estat era tan ruïnós que només es van aprofitar les quatre parets exteriors. L'octubre de 1969 van finalitzar les obres a la segona planta, i el dia 20 d'aquell mateix mes es va començar a fer classes. L'edifici va ser inaugurat el dia 30 d'octubre de 1970. A la primera planta, a la part posterior de l'edifici, s'hi va habilitar un espai per a la Casa Sindical, i a la planta baixa on ara hi trobem la sala d'actes, s'hi va fer un local amb bar per a la gent gran.